

[Ninn-Hansen]

ført under professor Foighels ledelse, et arbejde og et resultat, som vi helt igennem i det konservative folkeparti vil vedstå.

Det har været naturligt, at man i denne kommission har samlet repræsentanter for det grønlandske landsråd, grønlandske folketingsmedlemmer og repræsentanter for afgørende partier i Danmark, for at man i fællesskab kunne finde frem til den rigtige nationale løsning. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at folketinget, når det skal behandle disse 11 forslag, må gøre det på sædvanlig, grundig måde. Jeg går ud fra, at behandlingen af forslagene på dette tidspunkt betyder, at det folketingsudvalg, der skal arbejde med sagen, vil gøre det intensivt i sommerens løb. Man har ret til at foretage de forandringer, som folketinget og folketingets udvalg altid har ret til at foretage i fremsatte forslag. Man har pligt til at sikre, at folketingets stilling opretholdes, således som man ønsker det i det fremtidige arbejde, altså at folketinget udfører et kritisk arbejde. Vi har set sådan på det i den konservative folketingsgruppe, at det er rigtigere, at det er andre, der arbejder med disse lovforslag, end de kommissionsmedlemmer, der er kommet med indstillingen.

Jeg har forstået, at udvalget har overvejelser om at besøge Grønland. Det skal jeg ikke tage stilling til. Jeg vil blot sige til ministeren, at hvis det bliver tilfældet, så må det vel være naturligt, at det bliver folketingsudvalget, der alene arbejder med sagen her i sommer. Jeg ved, at der i kommissionen resterer et arbejde med hensyn til de spørgsmål, der vedrører forvaltningen, men i den konservative folketingsgruppe vil vi så finde det rigtigst, at dette arbejde gøres, når man har gjort lovgivningsarbejdet færdigt og foretaget de ændringer, man måtte mene er nødvendige. Jeg vil gerne høre Grønlandsministerens mening om dette spørgsmål, om denne procedure.

I det konservative folkeparti har vi haft lejlighed til, efterhånden som kommissionsarbejdet er skredet frem, at behandle sagen. Vi kan tage medansvar både for den betænkning, der er fremkommet, og for fremsættelsen af de 11 lovforslag. Vi gør det i bevidstheden om, at vi med en hjemmestyreordning gør, hvad der er nationalt rigtigt i forhold til samhörigheden imellem Danmark og Grønland. Jeg gør det også personligt efter 25 års arbejde her i tinget med Grønland i bevidst-

heden om, at vi er kommet til den naturlige station på vejen til det videregående rigsfællesskab mellem Danmark og Grønland, som måtte komme på et tidspunkt. Det er kommet 30 år efter Færøernes hjemmestyre, men netop Færøernes hjemmestyreordning, der blev til i en dårlig stemning, har udviklet sig sådan, at jeg må bedømme det til, at samhörigheden imellem Danmark og Færøerne er blevet øget i disse år. Det samme håber jeg må være tilfældet med Grønland, og det forventer jeg også bliver tilfældet.

De synspunkter, vi er kommet frem til, er ikke af en sådan art, at man med nogen som helst ret kan sige, at det vil bevirke en fjernelse af Danmark og Grønland fra hinanden; tværtimod. Rigsfællesskabet er blevet fastslået. Det har stået sin prøve i disse år, hvor vi også – det erkendes – har prøvet os frem med forskellige ordninger. Men nu er det fastlagt. Hjemmestyret lægger ikke op til en adskillelse. Det fastholder en samhörighed imellem den grønlandske og den danske befolkning.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Dohrmann for den tale, han holdt. Den havde vi brug for. Hr. Dohrmann gav et indtryk af tilstandene i Grønland, som jeg mener er ganske i modsætning til realiteterne. Alt blev betegnet som sort, og når en taler gør det, så opstår spørgsmålet: hvordan vil han og hans parti så gøre det bedre? Der var ét forslag i hans tale: vi skulle ændre grundloven, så de grønlandske repræsentanter ikke længere skulle være i folketinget. Det var det eneste forslag, der fremkom. Hvad er det, fremskridtspartiet vil stille op i stedet for det kommissionsforslag, de lovforslag, som man kritiserer så stærkt? Det hørte vi intet om.

Jeg takker også af en anden grund. Det viser sig jo, at hver gang vi kommer til et nationalt spørgsmål, så har vi ingen muligheder for at finde hinanden. Vi har set det i sikkerhedspolitikken, hvor alle jo har kendskab til hr. Glistrups telefonsvarer. Vi har set det på afgørende områder i udenrigspolitikken. Vi ser det i Grønlandspolitikken, hvor hr. Glistrups udtalelser jo også er velkendte: at Grønland kan sejle sin egen sø. Det blev bekræftet nu af hr. Dohrmann, der vil fratage den grønlandske repræsentation sæde i denne rigsforsamling, som det jo også er. Det viser umuligheden af at finde sammen, i hvert fald mellem fremskridtspartiet og det